

ஸ்ரீ
முத்திதாள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்

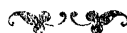
[௧௦௫]

ஸேதுலம்ஸ்தான வித்வானும்

“செந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியருமான

பா. இராகவையங்காரால்

பரிசீலிக்கப்பட்ட பிற்பண

செந்தமிழ்”ப் பரிசீலனை ௩௪

உத்தரவு :

சுமீழ்ச்சங்க முத்திராசாலை:

புதுச்சேரி

கூலி

1905

(வலை அலை-2.)

100 :

கடவுள் குணை.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுண் முகவுரை.

முத்தொள்ளாயிரம் என்பது, சேரர் பாண்டியர் சோழர் என் னும் முடியுடைத் தரிழாசர் மொரையும் அறம்மொருளின்பம் பற் றிப் புகழ்ந்துள்ள கராமிக் தெழுநூறு வெண்பாக்களான் ஆபதோ ரரிய பெரிய பண்டைக்கண்டமிழ்தூல். இது மூவேந்தரையும் தனித்தனியே சிறப்பித்தது வரும் தொள்ளாயிரம் தொள்ளாயிரம் பாடல்களாக மூன்று தொள்ளாயிர மூடைமையின், முத்தொள்ளா யிரம் எனப்பெயர் சிறந்த தென்ப. இது முடியுடைவேந்தர்க்கு ஶ்ரீமதபெற்றியான் கரி, ககர், கினை, காளை, யாளை, குதிரை, அபர்க் களம், வென்றி, கொடை, புகழ், இன்பம் என்பன முதலிய பலபல வ கைகளை நற்படை நன்கொண்டு புகழ்க்காரமெனத் தோற்றுசின்ற து. “விருந்தேகாணும், புதுவது கிளந்த யாபின் மேற்றே” (செய்யு றியல்-உசு0) என்பதனுராயிற், பேராசிரியரும், காசினுக்கினிய ரும்; புதிதாகக் கொடுகாயிடுகொடாசிலை மேற்றடிய விருந்து என் பதற்கு இம் முத்தொள்ளாயிர தூலை எறிக்குக காட்டுகலான், இது பழையபுது புதித நாரகா கதை மேற்றால் லுருவர் புதிதாகத்தாம வேண்டியவாற்றற் படைத்தா செய்த தொடர்சிலைச் செய்யுளென் பதும், “கெடுவென் பாட்டே மூகநா லுத்தே, குறுவெண் பாட்டி னாவெழு டிடி” (ரெய்யுறியல்-கடுக) என்பதனுரையில், அவ்வுரை யாளரிருவரும், முறையே, “பகினைண் கீழ்க்கணக்கினுள்ளும் முத் தொள்ளாயிரத்தும் ஆறடி மினேறமற் சொப்புள் ரெய்தார் பிறரான் றேறந மெனகொள்க” எனவும், “இக்கருத்தானே கீழ்க்கணக்கி னுள் காண்குடியும் வரடியுமே நிக வந்தவாறும், முத்தொள்ளாயிரத்து நான்கடியே நிகவந்தவாறல் காண்க” எனவும் கூறியவாற்றான், இந்நூல் வெண்பாக்கள் பெருமான்மை நான்கடியானும் சிறப்பான் மை ஐந்தாறு அடிகளானும் வந்தன என்பதும், பேராசிரியர் “அங் கதப் பாட்டவற் றானோ டொக்கும” (ஐடி-கசு0) என்பதனுரை யில் ‘கைக்களைச் செய்யுள் முத்தொள்ளாயிரத்துட் பலவாயினும்’

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுண் முகவுரை.

எனக்கூறுதலான், இதன்கட்கட்டி யொருவர் பெயர்சொண்ட பாடாண்டிணைப் புறப்புறக்கைக்களைச் செய்யுட்கள் பலவா மென்பது அறியப்படுவன. வச்சத் தொள்ளாயிரமும், ஒட்டக்கூத்தர் செய்த அரும்பைச் தொள்ளாயிரமும் இம் முத்தொள்ளாயிர நெறியே தழுவி யுரைக்கப்பட்டனவா மென ஊசிக்கப்படுகின்றன. இந்நால் இந்நாட்டுத் தமிழ்க்குடி களும் தமிழரசர்களுமே நிலைய நிகர்பழைய காலத்தே இயற்றப்பட்டதாதலின், இதனை அத்தொன்மைக் கால வியல்புகள் பல நன்கறிய லாகுமெனத் தெரிநின்றது. இத்தகைப் பெரிய பழைய நூலின் ஒருசில செய்யுட்களே புறத்திரட்டென்னும் இனிய செய்யுட்களாக நூலில் ஆங்காங்குக் கோக்கப்பட்டிருத்த லிற் காணப்படுதலல்லது இந்நான் முழுதும் ஒருநேரம் காண்பது இக்காலத்தரிதாயிற்று. கலாசிரியர் தொல்லுரைகளில் தமிழ் மூலேந்தரி லொருவாள் சிறப்பித்தது இனிய வெண்பா யாப்பிடு வநா பாடல்கள் சில இயற்றத்தொள்ளாயிரமா மென்று கருதப்படு கின்றன. அவை, புறத்திரட்டிற் காணப்பட்டனபோல, முத்தொள் ளாயிரமென்பெயர் குறக்கப்பட்டாயின் ஒருகலையாகத் துணியப் படவில்லை. புறத்திரட்டிற் கண்ணென்ன அன்வொருசில முத்தொள் ளாயிரச் செய்யுட்களும், தேனும் பாலும் கண்ணலும் அமுதுமாகித் தித்திப்பன வாதலின், அவற்றைப் பலரும் அறிந்தது கூட்டுநிதி களிக் குமாறு, இர'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளியிடற் கவாவிசேன். இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் இப்போது அறியலா வதில்லை. இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து வெண்பாவா லுய புகழ் வகணுள்ள 'படங்கா மயிலூர்தி' 'செங்கனையான்' என்னும் வெண்பாக்க ளாலும் இவர் சமயம் கோட்பாட்டிற் சைவராவர் எனகருவுகின் றேன்: சண்டி வெளியபடும இம்முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள் இச்சங்கத்தகுத்துக் கடைக்க புறத்திரட்டிற் புறக்களினின்று திரட் டப்பட்டன. இவற்றன் இவ்வாறு குதிபற்றிய இன்பொரு பாடல் கள் சென்னையிலிருந்தும் தமிழ்ப்பண்டிதர் பரஹமுதீ தி-சேவங்கு ராமையங்காரவர்களுடைய புறத்திரட்டிற் காமத்தபயா வட்டி லுற் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிரோதகர் ஸ்ரீமத்க் கா-கப் பரமணியக் கணிராயரவர்களுடைய புறத்திரட்டேட்டி லுள்ளிருந்தன.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

சேந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

மனனிப நாணான் மதிகனவி மென்றிவறழை
 புனவா படைநக முகலவனைப—பின்னநு
 மாதிரையா னுகிரையா வென்றென ஸாடிமுய்யு
 புநிசைநீ வேளி 1, 1, 1.

நாடு.

அள்ளுற பரவந ததகரிமபல வாயிபு
 வெளவநர்ப்பட டெகவனொ இப—புளவநர்தக
 னகரிநகர்ப்பாடு பொருந நடு கலவவ படைநகதே
 நகரிவேறே கோகநகோ கக நாடு.

நகரிநிளநுசினையா னனைக | குவியொடடுப
 பநந ரிவநகமு சின பாயியு ச—சுநகந
 திகழ புநகநம மோநரீ நனமு ந தொமநரீந தெவன
 வகையு நக வெணகு டடரா னுடு.

காண னுபு வாகா ததநநப போடுற
 , நவலோ வெவநைபுகய நகோநத—காவலநரை
 மகாநயானே மேலிருநது கநர) லதநாற மோ னுடைய
 நலயாநக கோகநவரி நாடு.

இச்சுண பின்னடி யிரண்டையும் நீலக்கித்தெருட்டுக கடவுள் வாழ்த்து
 துறையிற சமயநிவாகர முனிவா மேறடிகோள காட்டியுள்ளாரா, 'எனறென்ற
 யருமால்' எனவும் பாடமுண்டு

† 'கருவியொடு மென அடிபாடி

‡ "இச்சுணா' 70 கலாநு வளியுபு பயி அபடை அபபலேரை
 கெட்டதே வகதவாடி கணம் கிளாக 'எனடது யாப்பநங்கலவநுந்தி (ச)

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

பகைப்புலம் பழித்தல்.

கரிபரந் தெங்குங் கடுமுள் வி பம்பி
நரிபரநது நற்றிசையுங் டயி — யெரிபரந்த
பைங்கண்மால் பாலைப பகையடுதோட் கோதையைச
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

மேயுறிகை பம்பிர கலைபடாந்து மேவ்ளபு,
துரிய வகா சி கலைவே—மோரின
புலையனிழகாக கோதை முசரியா கோபா
ளகைபிலேவே காலகதினார் நாடு.

† இரியன் மசரி புரிவேடுபடறு விவ்பு
ரியினகு, பெங்காறு குழனி—யபைரியினி
§ ஊமனபா ராட்ட அழங்கிபுதே மெயிரினை
ஊமனபா ராட்டா, தா நாடு.

முசிரி - இது பச்சாளுட்டு சளர்யாறு கடலுடன் கலக்குமிடத் திருந்த பெரிய துறைமுகப்பட்டினம் முற்காலத்து மேயறையத்து உலா மாயக்கடல்கள் மிகு முதல்யன கொள்ளற்கு மிகுதியாகத் தற்குய பெருநதுறைமுகம் இதுவே, இதனைச் “சோலா, சளரியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலக்க, யவனா தந்த விலை மாண்கலம், பொன்னெடுகி வந்து கறியொடு பெயரும், வளங்கெழுமுசிரி” (கசு) என அகப்பாடிகள்கண் வருதலான அறிக தூலம், பிள்ளி முதல்ய மேயறையை யாசினியாகா ரும் இவ்வூததுறை முகதசைப் பற்றியும் இக்கண்கண் விளக்கெற்றுதலே பற்றியும் மிகுதியாகக் கடறியுள்ளன என்ப வராகமீர் பி கதநககிதைக் கண் பச்சிபட்டினம் எனலு உணர் தென்பாகததுள்ளி தாக்க கடறியுள்ளார். அத்து இயமுசிரியேயா மென்பது பலவிவேகிகளுடைய கொள்கை. (மச்சி-மிளகு.) இவ்வூற்றை முன்னையோ பாண்டியன் வளைந்து பெருங்குப்பா புரிந்து இதன்சணிநுதல் சேராகருய படிமம் ஒன்றைக் கவாந்து சென்றன் என்பது கசு-ஆம் அகப்பாட்டான் அறிஉப்புகின்றது.

இரியன் மசாரா-கெடுதலுற ந மகளிர்.

இலெமெமல்-இலெசசருகு “ஆல்கழை பிசைத்த னெல்லொரி யொண பொறி, படுநேயுல புலையப் பொதி” என்பது அகம் (கசு).

§ ஊமன-கடகை.

4 வாசக வனபாலை துடி யரபறைய
மேசைக யுயிர்பாடக அனனிநுநு—கூசை
பந்மேயசகுப பாட ட யரும பணாழிறேற தெனவன
விடுபாற்றங் கொளவாதார் காடு.

5 பறைதலை கொலையினைப் பஞ்சவாகுட பாங்காய்த்
கிடைபுறையி னுபயா கா கோ—முறைமுறையி
நனமுடி பரிவவ டேய பா வானே பா வறு
வினமுடி முறையிட்டப.

திறை.

60 பல்லினை பன்னி பநிசிறை கந்தபயர் வ
மல்ல நெடுமிகில வாங்குகிற புடி பிடீன
வனநிதழ வாயக வாணோருப வானவன
விவெழுதி வாழுவா கியமா .

61 மேம் திமிரேதா லிலவுகா க தெனவவ
காயா தெநிகுமுடை க காவல் னைனையா
மேய பண்புந ளிபையா கிருந்தடி
தூர் மிகியாப பொது

62 கறைப திரேபால் பாலைபே ருக்காய் பாறன
குடைதே தானற நொலக தபரி—சிறைம்க
நிறைபா வெவவந் திடப பயறு ளின
முறைபயா வெவநெ டு மொட்டிது.

63 னைந்நவ பன்னி மருந்து வையகாணா து
முறை க பன்னி முடி காயக—வினயூ
தி நுந்தி பணாறைய தெவநி பிலவே
மொறு கண னுறையதபா கோ.

பறை திரைந்த கொடியாலை — கொடியாலை யை நீகக்குவிட்டாற
பறை நாரிச செலலு கல முன்ன வழுக்கு “ னையழி கொடியாலை நீக
குவி டாங்குப, பறையளநக செல்த செலலறக’ எனபது குறிஞ்சுக்கல்
(20) ‘அந்நபணையலை’ எனபாமுணைய “ மததகநுமானது முன்னே
செட்டபரைகொட்ட வருமாபோலே வானை டை முன்னை ககவிடங்குகொண்
டாய்தது மாலவருவது’ (20-2-10) எனத திருவாடபொழி மட்டினும
வருதல காணக

முத்தொள்ளாவிரச் செய்யுட்கள்.

வயில் கோல்.

க௧ செருவெங் கதிர்வேற சிவவெய்போய மாற
 னுருமி னியு முர சார்ப்ப—ஃ வாவுறழ்ந்
 தாயா வுகளு மணிவறையி னபபுறமபோய
 வேடால் வயிறெரிய வேந்து.

குதிரை மறம்.

கரு நிரைகதிராவேன் மாறாண் கோநின் முய யாண்ப
 புரைசை யறதிமிர்ந்து பொங்கா—வரசாத
 புல (புனன) லுயிழந்த முயுக றுரைத்ததயா
 பொன்னுடைகழ் போனது குளயடி.

யானமறம்.

க௧ வீழிரான பன்னா விரிதாய வெணமுடைவைய
 பாற வெறங்க பரியத்தாழ—தேயிந்து
 தொங்கண்பாக கோதை சிவவெங் களியாண்
 திங்கண்மே ளீட்டுநதன லை.

க௧ அபிழசதவம் பாயாதுழந்த யாழலரான பன்ன
 தொழுகதவங் சோதகெந்சா கோட டாழ—பரிகமட
 பாயதேயயந்த காவாய்போய டேவை றுமேயெங்கோபான
 பாயசிவவேழ நிளளி ரளிழ

க௧ பந்து தி யாழ பங்குமன வேவன டு பன்ன
 நுநுதகு மாய்ப்பாடு பாகு— திருநதிகு
 வையக மெல்லா மெய்கும தொழுது
 மொயயிலேவேன மாறன் களிழ.

வேந்து போய அரவறழ்து வயிறெய்வெய்கை “புறறிழந்த,
 நாகக் குழாம்போ னடுங்கின வெணஞ்சுகொல், வேக்க குழாக்களிற்று வே
 ந்து” என வரும்.

† ‘வீழ்ததா’ எனவும பாட்ட

‡ தொல்காப்பியம், பொருள்துறை, சு+ஃ, சுநந-ஆட பக்கங்கள்

§ ‘கோதைகளிழ’ எனவும பாட்ட (கொடு, பொரு, பக-சுநந

§ ‘மனனா திருத்தகு’ எனவும பாட்ட

- ௧௯ உருகதார்த தெவனவி னோகடுகெழில வேழத
 திருகோடுஞ் செய்தொழி லெண்ணி—வொருகோடு
 வேற்ற ரகல முழுமே வொருகோடு
 மாற்றிற் பதிறிற்சு மலை
- ௨0 கொடிமதில பாய்ந்திற்ற கோடு மரசா
 முடிபிடறிக் தேய்தக பாமு—பிடிமுண்டி
 பொல்லாபை எண்பிப புகடை தீன்றுகே
 கலலாரதோட கிளவி களிற்.
- ௨௧ காசி யொருகான மிதியா வொருநாலாறு
 தத்துநீர்த தன் ணுஞ்சை¹ தான நிகாரா—பிறரைபு
 பீழ மொருகான மிதியா வநுமகல
 † கோழியர்கோன கிளவி களிற்.
- ௨௨ பாறவின மரபாய்ப் பநதது வம்பாடா
 பறவிரைபு டேயடி கிரகியா—வாறவ
 வலங்கலப பேம்பதளி ராட வநுமே
 பிலங்கலைவேற கிளவி களிற்.
- ௨௩ கோற்ற மலைசட லோதச ப்பலகடாஅந்
 காறவி நிமித்த லொலி, மரபம்—† கூறறுங்
 குறியெதிர்ப்பை கொளஞ்சு தகைமைதகே பெங்கோ
 லெறிகுநிலேன பாறன களிற்.
- அறிமகில பாய வழிந்தன கோடடைப
 பிடிமுன பழசுழி க னுணி—முடிபுடை
 பவனி துடையான் மறைக்குறே லொளவல வேறு
 பெறனவி கோபான களிற்.

¹ உஞ்சை—பயிளி கயாம.

† கோழி—ஹயா, 'முநகால்தது ஓர் கோழி யானையைப் போல
 கொலைசதவான அசைசதிற செயத நகாகருக் கோழி யென்பத பெயரவ
 யிற்று' என்றா அடியாக்கு நல்லா. (சிலப்-நாடுகாண்-௨௪௮)

‡ யாணூர் கொலையைக் கடன்வாங்கும் ஆற்றலுடையது. 'குறியெதிர்ப்
 பையாவது அளவுகொடுத்த வாக்கி அவ்வாங்கியவாதே எதிர்கொடுப்பது.'
 என்றா பரிமேலழகர் (திருக்குறள்-௨௨௧).

காமம்.

- ௨௫ வெருவரு வெள்ளாத்தா வேலிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சி—கரிவெரீஇச்
சேட்கணித்தாய் நின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் காமம்.
- ௨௬ மாகதப்புண் மன்னவர் தோள்வளை ிரிழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கிக்—துயருழுநது
புண்ணுற் றழைக்குங் குறுகரித்தே ிபுழயிளிக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் காமம்.
- ௨௭ முடித்தலை வெள்ளோட்டு ஏரீளடுய் யாகத
தடித்த குடர்கிரியா பாட்டி—யெடுத்தெடுகதுப
போய் விளககயரும் பெற்றததே செம்பியன்
சேரன் பெரநத காமம்.
- ௨௮ வீனைய பெண்டி றொரிழுங்கக கண்டுதன்
ஏரீளயாற கண்புதைத்தான் றர்வழி—யானையெலாப
புல்லார் பிடி புல்லாத தாங்கண் புதைத்தவே
பல்லாயார் பாட களத்து.

வென்றி.

- ௨௯ கொடித்தலைத்தார்த் தென்னவன் தோற் றன்போ னின் றன்
படித்தவாய் கட்டிய கையாற்—பிடித்தவேற
கண்ணோ றோச்சிக் களிற்றையாக் கன்படுத்த
பண்ணோரா மன்னரைக் கண்டு.
- ௩௦ தொழீறேற் றப பாலைகீள முன்னிதிஇய பின்னி
றழலிலவேல் காய்த்தினர் பெண்டி—கழலடைந்து
மண்ணீத்த லென்ப வயங்குதார் மாமரன்
கண்ணீத்தந தீர்க்கு பருந்து.

* 'கீளா' எனவும் பாடம்.

† பூழியன்-சேரன்: பூழிநாட்டையுடையான் என்பது பொருள்; "பூழி பர்கோக்கோதை" என்பர் முன்னும் (௬௭).

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

புகழ்.

- ௩௧ மடங்கா பரிலுர் தி மைநசனை நானுங்
கடமபமபூக கொண்டேதகி யற்றறற்—ஒட்டங்கமரு
ணின் றிலவகு வென்றி நிறைகநீர்வேன் மாறனை
யின் பரிவால் யாமபாடும பாட்டு.
- ௩௨ கொங்க வண்டி யான்மேற் தேர்விசய னேற்றியபூர்
வைங்கன்வெள் னேற்றன்பாற் கண்டற்றா—வெங்கு
முடிமன்னி சுடியபூ மொட்டமால் க்தார் மாற
னாபிரிசயே கா நாப பரிசு.
- ௩௩ கூதன்மா கொன்ற குடமடிசு கோவலனுய்ப [தாய்
பூகொடி பைப புலவிய ஞான்றுண்டால்—யாங்கொளித்
தென்னவனே தேர்வெதே தேற்றீர்க் கூடலா
மன்னவனே மாப்பின மறு.†
- ௩௪ வானிறகு வையகம போன்றது வானககு
பீனிய கனையர் மறமனைர்—வானக்து
பீனசோ மதியனையன் னின்றையர் கொலலியி
கோன்றேரன் கோதைகொங் பாண.
- ௩௫ பாசுரங் காப்பா மணிவிநம போலையாற்
திநக வதற்கோய திகமமா -வெங்கணு
முறுறுநீ வைப முழுது கிழற ருளே
பாப்பாபோர்க் கொளி குடை.

நீரகத னுலகநக சேவடிமேற் பூதசாம
சோசதி யதவே சிவன்முடிமேற் ருணகண்டு
பாசசன றெரிநகெழுநத பைந்துடா யான்ஐபருமை
பீபாசதி மொருவாற் பேசுகு கிடந்தகே என்பக திருவாய்மொ

குருசச மொசுததஞான றுண்டா வதனைக்
காநச வடிவெங்குக் காட்டாய—மாமஐபரு
போபிற் குருகுறங்கும பூம்புன னீர்நாட
மாற்பிற் கிடந்த மறு எனபதும் இக்கருத்தேபற்றிவந்தது. (தொ
ல்காப்பியம், புறத்திணையியல்-௩. ௩௬சினூக்கனிசுருரை மேற்கோள்)

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உகடு-ஆம் பக்கம்.

- நடசு பார்படுப செம்பொன் பதிபடுப முத்தமிழ்தூ
 னீர்படுப வெண்சங்கு நத்திலமுஞ—சாரவ
 ன்லைபடுப யானை வயாராறன் கூர்வேற்
 றலைபடுப தார்வெந்தர் மார்பு.
- நடசு அநுமணி யைநகலை யாடவய வானத்
 துருமேத்தை யஞ்சி யொரிக்குஞ—செருமிசுதோட்
 ரெங்கண்பா மாறன் சினவேல் * கனவுமே
 யாங்கண்பா ஞாலத் தரசு.
- நடசு அநுமணித்தார் உகோதை யறசெறிந்த வெள்ளேவல்
 பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாரது மாலி - - நருமபொடு
 வண்டாடு பகமு முண்டு குறுகி
 கொண்டாடும பகமு முண்டு.
- நடசு கண்ணுர் கதவந தியநின காரிரெறிதேதர் †
 பண்ணு நடைபுரளி பன்னிநிரி— கண்ணுர்தம்
 தேர்வேந்தன் நென்னன் றிரநவுத திராடநாட
 போர்வேந்தன் டூர லிலன். ‡
- சடு அநுதண றாவொடு பொன்பெயர் றர் நாவவர்
 மந்தரம்போன் மாண்ட களி றார்ந்தா—செருதை
 யிலங்கிலவேற் சிள்ளி யிரேவதநா சென்னே
 சிலாபிதன் கூடிழந்த வாமு. §

கைக்கிளா.

சக செய்யா ரொணினுந் தமர்செய்வ ரென்னுள்ளொன்
 மெய்பாதல் கண்டே ன் னீளங்கிழாய்—கையா
 வரிவளை நின்றவ னையையார் கோமான்
 புரிவளை போந்தியர்பக கேட்டு.

* கனவும்-அச்சத்தாற் கனவினுங் காணும்.

† 'தார்' எனவும் பாடம்.

‡ § தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உ.கச-ஆம் பக்கம்.

- ௨௨ திறந்திடுநின் றியவை றிறகாண்டு மா,த
 றிறதது படி ப்டொரி கா மேத—முறகைதார்கோன்
 றண்ணை மாநிற றாநிழா பெருமாணை
 கண்ணை^௨க காணிக உதவு.¹
- ௨௩ தாய ருடைய மகனா திறந்திட,த
 தேயக திரிந் த குடியியவே—யாய்ம லர்
 வண்ணை அங் கண்ணி வடபாண்டோர்க் கோலதயைக
 கண்டு லாஅபு வீடுக உதவு.
- ௨௪ காபடலங்கன றன்ற தடியனை றிறசெறி,த
 திபாபட லக வேடி யடை தகரின—பாககநங்கீகா
 னவ்வலங் காணக உதவந் துள்ளுதொட டார்
 வெண்ணுகொ லவையா றி.
- ௨௫ துடி படி,த தோழசெவிக் துங் குகை காலவாய்ப்
 றிபுயேயா னினன் பிபாபல—சுடி கட்டி,நாந்
 † ஶேலேக வண்ணஞ்செ ஶீரி புகு,நலுமெஞ்
 † ஶாலேகஞ் சாந் ட.
- ௨௬ வலாஅ யடாபிபு ஶீய யெங் டட ற கோயின
 புலாஅ வெநிலவேன் டடா—ஹலாஅங்கா
 ஶ் வைய நடக்கவுந் தேற றயா னினபெண்மை
 வையப படுவ ஆடைத்து.
- ௨௭ ஶீலை,த காந்வளவ னின்றேலா னுகவு
 காணினமை யின் றி நடந்தியா—ஶீலைங்
 கண்டன்ன கொண்டல வந் தவகா ஶீரிநாந் திப
 பெண்டன்னமை யிலலை பிடி.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், எசுஉ - தும் பக்கம்.

† ஶேலேகம் நகனம் † ஶாலேகம்-சானம்.

‡ ஶீ டட கை பொண்ணை வனப்பென்ப ஶீகாராய, கடுகடை - கர்ருயகண
 வ ஶிதூட டாய, பிடியா ஶீ ஶாலிவா ஶை புண றிர்த் து, புண-பு ஶீ ம்மப்
 புலவதனை † ஶபா எனபது சீருதாமணி-(மணிககை-௨௬).

சுஅ கடிலேவேற சோமுனறன பாடல் மேறிப்
படர்ந்ததான் பைந்தொடியார் காணாத—தொடர்புடைய
நீல வலைநிறம் கயல்போற நிறமுமே
நாலேக வாயறையுங்கண்.

சுஆ மீயாகத்ததுப பாய்ப்பு பாயா துபாயபா
வழகத்தது மெல்ல நடவாரியா—கூவேண
பதிமெங்க கரியாண மாறனறன மாய்ப்பு
கதவங்கொண்டாய்ப்பு தொழு.

சுப ஆநீக்கி நடுகோ வைகாக்க கலநதுகொண
கேநீக்கோ புகழெழுதுக்கோ—நீநீ
புணவட டப புகழ்தரியற பொறதோ வழுதி
கனவட டப நால்குடைநத நீயு.

சுச குடபது விளக்கீகபோற கொம்பனனார் காமம்
புறப்படா பூதார வழுதி—புறப்படி
புறபு குமரீல மணிமலைபிற றீயேய்கொ
புற நி கொலலை தரும

சுஉ வலரபொரு நண்பாபின வடகா வணக்கு
நீரைபொரு வேனமாநதைக கோவே—நிரைவனையார்
தங்கோலம் வவவுத லாமீயா வவாதாயமாரா
பொங்கோலம் னல்லெனென.

சுங வாமானழைபுக கொதையை மானழைப்போற கண்டவா
மாமையே யனநீர விழப்பது—பாமையிற
பன்னூறு கோடி பழுக்கோவென மேனியிற
பொன்னூறி யன்ன பப்படி.

சுச வழுவினெம் விதிபுண் மாறன வருங்கார
நெழுதேனைத தோணலபுங் கொண்டா—னிமீ பூதிரைக
காக்கடபு கொறலகாரா காவலனுந தானேயல
யாக்கநீக்கி பூசலினி.

நீநீ நண்டன வுண்கண் கலந்தன நன்னைஞ்சந்
தண்டப பநிவ தடமென்றே டுள—கண்டா
யுலாஅ மறுகி னுறையுர் வளவறு
கொளவு முறைகிடாக வாறு.

நீநீ மனனுமி காவல் கவந்தான வளவுநிந்
நெனனுபந் பெண்பாபநிமாயி—மொனனுமிக்கே
நீரொழுது செங்கோழ செழியுறிகை தகந்தே
ரொழுதுபபொழுதுகா வாறு.

நீநீ மனனெஞ்சு பிணு மறு மவவரியலர்
மனனெஞ்சு மவவரியலர்—மொனனெ
யறவச கலந்தா யுறலென நனகே
புபவல கொளநும பொநா.

நீநீ தானேற நணிகுதுடை காவல் நை காபாபுற
நானேற நவயசு பெல்லாமல்—யானே
வெளியேனோ பெண்டாடீல் நாபக வடரா யுற
நளிபானே லவெறெயா யு

நீநீ புகளணிநு கரணகொடா தணனுங் கல்த
மளணிநு முளனிநு து பிணு—மிளனிநு
பொங்கோதம பொழுதுகாஅபபொ நுயா
செங்கோல் வடுபடுபாச செவறு.

நீநீ காணுகொண டேநிவ தாபுறவ பெங்கோவ
சேநை யுறபக கிளவீனே—யானே
பிழுவீசம வண்டடகைப பெயதண்டா கிளளி
நெறியீதி கோபட்ட போது.

முறைகொரிந்து செல்வாக்கு நல்காத வாக்கு
நினைதிரியா னேறொக்கல் சேவணை—முறைநிந்து
நேரொழுது எனினதுவா உருபக
நீரொழுதுபபொழுது மாறு (புகழிழை - 15)
தொல, பொரு, எந்நீ-ஆம பககம

- ௬௧ கெண்ணீர் கறுமலர்க்குதார்ப் சென்னி யினி வளவன
பண்ணகங் காவலினை யெனபரன் — பண்ணகங்
காவலினை யானககரற காவாலே டாலைவாய்க்
கோவாவாய் வைத்த குழல்.
- ௬௨ அறைபறை யானை பலகுகார்ப் செனி
முறைசெய் மெனபராறு நேழ்—யிழையிறகத
வங்கேநா லணியினைபே சொல்லாதேதா பறழவன்
செங்கோனலை செநினை வாய்.
- ௬௩ கூ களியானைக் கெவனனி கனவினவர் தெனனை
பாளியா வளிப்பானே கோனவன— தொரியாதே
பெகதாந்தனை மெனவிரண்டி டெககை தடவாதே
மென்காணையெனெனலயான.
- ௬௪ சாரமு நீலங்குடியரசுகுதவைகலு
நீகலை சிவறு தவங்கொலோ—கூறானைவெல்
வண்டி நகநகதார வாமான வழதியாறு
கொண்ட நகமா பெறுறு குறாம.
- ௬௫ அறிவா பி பெண்டிற் பாகு
செய்வாரா தலைமேல் நகரது—பறிதிரை
பாட முரிஞ்சு மதுரையா கோமரினைக்
கூட வெநநகாவி பெற.
- ௬௬ அண்ணாபுக கோலகொண்டலசு சயயரந
மெனனை பழிவுறுதொறு செல்லுரை—பண்ணிலைய
தெவகுண்ட தேரைட்டுவழிப்படமேலயான
றிண்டே வளவன் றறகது.
- ௬௭ கிரு கிழலுமடோ னீண்ட வருளுடைய
வூரிகே மெனனை புயககொண்மின்—போரிற்
புகலுந களியானைப் பூழியாகோக கோதைக
கழலுமென மெஞ்சங் கிடகது.

(கதா, 'மபாந, ௧௬௧- 111 ௧௬1

† 'தேனையா செவவினந் குணரூப பழிசுமப்பா' எனப

- ௬௮ புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்விடினா ணிற்பன்
கலவி களிமீயங்கிகு காணே—னிவியசீர்
மண்ணாளுஞ் செங்கோன் வளவனை யானிதன்றே
கண்ணைக் கண்டநியா வாறு.
- ௬௯ கைய தவன்கடலுட் சங்கமரற் புண்டதுவுஞ்
செய்யீசங் கீன் னொழுமுத்தான்—மெய்யதுவு
மன்பொரு வேவமாறன் வார்பொதியிற் சந்தனமா
லென்பெழு வாரிமென றேழன்.
- ௭௦ காணுககாற் பெண்மை கலனழியு முன்னின்று
காணுகாற் கைவளையுஞ் சோநுபாற்—காணினானுன்
வண்டெவ்வநீர்தாள் வயபான் வழுகியைக்
கண்டெவ்வநீர்வீதோ றாறு.
- ௭௧ வாராயர் பெண்ணை வந்துநமலை வாய்தனபோ
லேரிய வாரியு மென்மெய்யுங்—கரிய
கோட்டாணைக் கென்னன் துளிர்நாடி தலையகலங்
கோட்டிரன் கொள்ள முலை
- ௭௨ வறாக்க குடைந்தாடி லேகவா லல்லாக்கான்
பாற்றி யிருந்தா னெனவரைப்பர்—லேற்கண் ணைய்
கொல்லாணை மாறன் குளிர்முனல் வைவையீ
கொல்லா மெனக்கோ டிடர்.
- ௭௩ கூடற் பெருமாணைக் கூடலார் கோபாணைக்
கூடப் பெறுவேனேற் கூடென்று—கூட †
விழைப்பாள்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
பிழைப்பிற் பிழைபாக கறிந்தது.

* சிலப்பதிகாரம், நாகுகாண்காளை, ௧௨௬. அடி, அடியார்க்கு நல்லா
ருரை. தெளி, பொருள், ௧௩௩-ஆம் பக்கம்.

† இதுனைக் “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டை கீழ் அதுக்குள்ளே
கூமிசுமியாகச் சுற்றுக்கழித்து வில்விரண்டுகழியாகக் கூட்டினால், இரட்
டைப்பட்டாற் கூடுகை: ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமை என்று ஸங்கேதம்”
என நாச்சியார்க்கிருமொழியுரையினும், “மணற்குன்றி லீத்தகன்றார் வரு
கென், குழிதிருதழிச் சுழிசுணைக்கோதி” எனத் திருச்சிற்றயம்பலக்கோவை
யினும் (௧௮௬) “வளைத்தக்கண்டநத வரிமணற் கூடலும்” என அம்பிகாபதி
கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்ச்சு.

எசு செங்கான் மடநாராய் தென்னுறந்தை சேறியே
 னின்கான்மேல் வைப்பனை கையிரண்டும—நன்பாற்
 கரையுரிஞ்சி பீன்டிறமுங் காவிரிநீர் நாடற்
 குரையாயோ யானுற்ற சேய்.

எடு என்னை யுரையலென் பேருரைய லாருரைய
 லன்னையு மின்ன னெனவுரையல்—பின்னையுந்
 தண்படா யானைத் தமிழ்தீர் பெருமாற்கென்
 கண்படா வாறே யுரை.

எசு கடற்சூழிக கோதையைக் காண்கொடார் வீணி
 லடைத்தா டனிககதவ மன்னை—யடைக்குயே
 லாயிழையா யென்னை யவன்மே லெடுக்குரைப்பார்
 வாயு மடைக்குமோ தான்.

எஎ வளையவாய் நீண்டதோள வாட்கணு யன்னை
 யினையாராய் சந்திலிள கொல்லோ—தனையவிழ்தார
 மண்கொண்ட தானை மறங்கனல்வேன் மாறனைக்
 கண்கொண்டு நோகுகலென பான்.

எசு கொடிபாடி த தேர்பாடிக் கொய்தண்டார் மாறன்
 முடிபாடி முத்தாரம பாடித—தொடிபுல்ககை
 கைம்மனையி லோச்சப் பெறுவெனோ யானுபோ
 ரமனைக் காவ லுனான்.

எசு குதலைப் பருவத்தே கோழ்க்கோ பாளை
 வதுவை பெறுகென்ற வன்னை—பயுபோய்
 னினை நகவா னின்று லியன்கானல் வெண்டேடர்த்
 துளங்குநீர் பாரருட்டி யற்று.

எடு அலங்குகார் சையிய னைடெழிற்றே ரு ணைக்கி
 னிலங்கிடான் வேண்டா வெனிணு—கலந்தொலைந்து
 பிர்பேற் கொள லுற்ற பேதையர்க கென்வாய் சொ
 னீர்மே லெழுந்த நெருப்பு.

வெண்டோ - பேயத்தோ.

- 124 ஆய்மணிப பைபழ் னலவகுதார்க கோலகையக்
காணிய ரெனறு கடிவநடசுதே—றென்ப
பெருஞ்செலவரீன்லசது நலபார்கா போல
வநுநெலனுப பேருமென னெஞ்சு.
- 125 நானெ நயால் வாங்குசாட்டு நயா லு ன்னெரிப்பா
கா ரநீத்தாட் சிவலிகலென கன்ச பறற —பார்க
சிருகலைக கொளவிரி யுளெ ருமபு போல ,
திரிதரும சபருமென னெஞ்சு.
- 126 வரககண்டு காணுதே வலலைபா னெஞ்சு
*வரககண்டு மணணா யா சனானென—திரசக
வாளுழவை வெல்கொய்யான வன்புன னா ரா லுரவ
தேரள முவர கோலபு ரகொழுது.
- 127 உருவாய நிலசக தாபமனலே டே லேறி
நகுவாய் புத றினறுசைக சகாப—புருவான்
நிவைவரவு பாபகதி நுகுசு ல்கனகொழகச கோபா
னுரைவரவு பாபததி நுகுசு ரெஞ்சு.
- 128 கடுமயனி க திவசட்டன னைபோலவ யாக
நெடுங்கடை நினறுகொ டேழி—நெடுசினடே
லாய்மணிப பைபழ் னலவகுதார்க கோலகையக்
காணிய செனறுவென னெஞ்சு.
- 129 மாறுபோர் மன்னர் மதிகுடையுஞ் சொகொழவ்
கூறிவாய் நீபோ குளிர்வடார்—சொறுவா
ராரததாற் றீழட்டு மமபொதிற கோமடாகென
வாரததாற நேற்றேன வளை.
- 130 புருவார்க கிடங்கொடா போதுவார்க கொலகா
நகுவாரை நாணி மறையா—விருகரைபி
னெமான் பிணைபோல நின்றதே கூடலார்
கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு.

* 126-ஆம் திருக்குறட் பரிமேலழகருரை.

- 6 பிழிபிடைத் தரிசுறுபு புழிபுகரை னோடு
 வலிபிழை யுஞ்ச வருமான—மண்பாசீர
 ழாறன் வடிதி மணவா மருண்மாலே
 ிறினோர் பாடல் சினந்தி.
- சு 88 வேலோ பெருந்தன் பணி பாடப் பெண்பிறந்தா
 தேயோ வளரநெங் சிறைக குடிக—ணியோ
 களிப்பினால் பாசீரக கடுமானதேறுக சிவளி
 பிழிபிடை பகலகாபபபாதி.
- 4 89 பாயபடுவா லாபிபி னீரானுடிக
 கபனாபு ிபுந வானா— சிபாந தந
 ிவனவி ளவா பாச பாச பாச பாச பாச பாச பாச பாச பாச பாச
 பண்ட வையபடிவக சாபா
- 5 90 மாணிக கக கக கக கக கக கக கக கக கக
 பாலுக்கா லாபிபிபு, செவிலுவேயன கண்டகசாந
 புறகக ககவெ ற புலாப பெறுவேனோ
 பாடுறு மூடனபிறக ககன.
- வறுக குடாபு வ வடுசிகக்கா மாலைன்
 றநச ிதே லாபிபி—மொருந்தா
 முண்டா பிபுநவ வ வெரண்டு டபுபா ன் மமுறவலைக
 கண்டா னொழிந்தாவி ககாம.
- சு 91 புல்லாகா வாகில் புலாபகணா ளுலி ரு
 சிலா பிடுவே பெடிதேனாபர்—புல
 னிபாஅம வாது தாபாறன் வெண்சாந தகல
 பாயவளிப பட ட திண.

பண்புறநூலாககுப பிறந்தாளிற பண்புகும் எனமு தோதிட நூலில்)
 கூடும்வா.

† தொல், பொருளுரை, பக்கம்-357.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

- 303 இப்பிரிவின றிடட வெறிகதா நிச்சிவங்
கொற்கைபேயலல படுவது—கொற்கைக்க
குருகிவேன மாறன குளிரசார தகவங்
கருதியரா கண்ணும படும.
- 304 இவனென வலங்கவாநத கவவ னிவனெனது
செஞ்ச நிறையழிகத கவவனென—முஞ்சொற்ப
செல்லு மொறியெலாஞ் சேரலாகேகக் கோலக்கூர
சொல்லும பழியோ பெரிது.
- 305 காராடிகிரதது உயவின் கவனிவழகநா
நீராடடி நீங்கெனமுல நீங்குமோ—பேராடடு
வென்று கவங்சொண்ட வெஞ்சினவேறு கோலக்கூ
னெஞ்சங் கவங்சொண்ட நோய்.
- 306 யானூடக தானுணர்ந்த யானுணரா ள் பதயி
முணூட யானுணர்ந்தக தானுணரா ன—பேணூட
கொய்தா வழுதி குளிரசார தணிபரல
மெய்தா திராகுகழிந்த வாறு.*
- 307 மலலனீர் பாரதைடா மாக்கடுங்கேகா கரினு
சொல்லவே வேண்டு நமகுதை—மலல
திலகங் கிடந்த திருநுதலா யஃதா
லுலகங் கிடந்த வியலபு.

முற்றிற்று.

* தொல், பொருளுரை, 1004-ம் பக்கம்.